

[Dahl.]

skealder, ved Tiendeafløsningsloven og ved Loven om Udstykning af Præstegaardsjord. Naar man i Fremtiden vil fremhæve det — og det vil nok ske bl. a., naar vi skal til at ordne Forholdet mellem Staten og Folkekirken, som jo en Gang skal ordnes —, maa man ogsaa huske paa, at der har været Tilfælde, hvor Præsterne og deres Enker og Børn er blevet bedre behandlet, om jeg saa maa sige, end Statens øvrige Tjenestemænd. Selv om jeg i Princippet egentlig er uenig baade med den ærede Ordfører for Venstre og med den højtærede Kirkeminister, kan jeg godt gaa med til paa mit Partis Vegne, saaledes som Forholdet nu ligger, at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting. Men jeg har ment, at jeg vilde gøre opmærksom paa den gode Maade, hvorpaa Præsterne og deres efterladte her bliver behandlet. Det er naturligvis saaledes, at de selv, uden at jeg havde nævnt det her, nok havde været opmærksom paa det, men det er jo den Slags Ting, som man indkasserer i Stilhed. Jeg har syntes, at det dog burde siges.

Om selve Lovforslaget skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger. Som den højtærede Kirkeminister udtalte, er der i Folketinget foretaget en Ændring i § 2. I det af Ministeren fremsatte Lovforslag stod der:

„Pensionernes Størrelse bestemmes af Kassernes Fællesbestyrelse efter Indstilling af de enkelte Kassers Direktion til et fast aarligt Beløb, der ikke kan overstige, hvad Pensionerne har udgjort i Aaret 1927.“

Det er en meget forsigtig Affattelse, idet den jo aabner Mulighed for, hvis Forholdene skulde gøre det nødvendigt, at nedsætte Beløbet. Det vilde naturligvis ikke ske, hvis der ikke var en absolut Nødvendighed derfor. Men ved den Ændring, som er foretaget i Folketinget, er Pensionerne fastsat til det Beløb, hvortil de var ansat i Aaret 1927; de kan altsaa ikke nedsættes. Jeg beklager, at den Betænkning, som er afgivet af Folketingsudvalget, er meget lidt oplysende. Der staar i Begyndelsen af Betænkningen, at der er indhentet forskellige Oplysninger fra de omhandlede Kassers Direktioner, ligesom de forskellige Fundatser har været Udvalget forelagt. Jeg kunde have ønsket, at det var nævnt, om ikke ordret aftrykt, hvilke Oplysninger det drejer sig om. Jeg formoder, at de er gaaet ud paa at klarlægge, hvorvidt Kasserne var i Stand til, saa vidt menneskelig Sandsynlig-

hed og Beregning kunde godtgøre det, at begrunde den Ændring, der er foretaget i § 2, hvorefter Pensionerne ikke kan nedsættes. Jeg vilde sætte Pris paa, om den højtærede Kirkeminister kunde give nogle Oplysninger om, hvorvidt Bestemmelsen i § 2 kan forventes at svare til Kassernes nuværende Tilstand, thi hvis det ikke er Tilfældet, kan jeg ikke se rettere end, at man ved at vedtage Bestemmelsen i dens nuværende Affattelse vilde kunne komme til at paalægge Statskassen at udrede det Beløb, som eventuelt maatte komme til at mangle, og det vilde jeg være meget betænkelig ved.

Jeg ser, at der har foreligget et Andragende fra Danmarks Præsteforening om Repræsentation i Kassernes Fællesbestyrelse og i Bestyrelsen for den Legatfond, der eventuelt fremkommer derved, at Midlerne ikke fuldt ud udbetales Enkerne. Dette Ønske har Folketingsudvalget ikke og formodentlig heller ikke den højtærede Minister fundet Anledning til at imødekomme. Nu ved jeg heller ikke — og det beror egentlig, synes jeg, ogsaa paa en Mangel ved Folketingsudvalgets Betænkning —, hvad denne Anmodning i det enkelte gik ud paa, om det var en Anmodning om, at der skulde være en Præst baade i Kassernes Fællesbestyrelse og i Legatfondens særlige Bestyrelse. Ifølge Lovforslaget skorter det egentlig ikke paa Gejstlighed i Kassernes Fællesbestyrelse, thi den bestaar, som det vistnok blev nævnt af den højtærede Kirkeminister, af Sjællands Biskop som Formand, 3 Medlemmer valgte af Stifternes Landemoder og et Medlem valgt af Kirkeministeriet. Det Medlem, der vælges af Kirkeministeriet, kunde jo blive et almindeligt verdsligt Medlem, men det fremhæves nu saa stærkt, at Bestyrelsen skal være gejstlig. Af Betænkningen fremgaar det, at der ikke i Bestyrelsen maa sidde, om jeg saa maa sige, verdslige Medlemmer, de skal alle sammen være gejstlige, det vil sige Præster — for at undgaa dette fremmedartede Ord gejstlige, som Gud ske Lov mere og mere gaar af Brug. I Bestyrelsen skal altsaa alle Medlemmer være Præster. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at man har fastsat den Begrænsning at gøre Bestyrelsen eksklusivt præstelig, og jeg kunde ønske at spørge den højtærede Kirkeminister, om han tiltræder den Anskuelse, som er fremsat i Folketingsudvalgets Betænkning, at Bestyrelsen for Legatfonden bør have en strengt gejstlig Sættelse. Mener han ikke, at der bør sidde andre end Præster i Bestyrelsen? Under Betegnelsen